

եղաւ, պաշտպանեց իրենները, խափանեց հակառակորդները:

Լեռնցիք՝ լիովին ըմբռնեցին խաչն ու իր ճառին իմաստը, ասոր համար իրենց վիշտին մէջ մխիթարուեցան, համբերութեան և զոհաբերութեան կարեւորութիւնն ըմբռնեցին:

Ուաչի Երեման հրաշքը անոնք տեսան իրենց հոգւոյն աչքերով: Զերմութեան եւ խանդավառութեան կարօտ եղողները կա՛յծ առին անոր իմանալի ճառադաթներէն:

Ուաչի բունին տակ, մազաղաթեայ ձեռնադիրներու նկարագրէ խորաններու վրայ տեսնուածին պէս, զգացական մրկումներէ տապկուող այծեամենքերու այս հօտը, ապուռասի ամէն հնարաւորութենէ զուրկ այս լեռնային աւազանէն աւելի խաչին բունէն յորդող անմահական աղբիւրին շուրջը կը

բոլորուէր սրբուելու և արբենալու համար զմայլական նեկտարով:

Տկարներ էին անոնք, կ'ապաւինէին Աստուծոյ զօրութեան, զատապարտուած էին մարդոց կողմէ կը սպասեն ապատութեան: Շնորհօք Փրկչին, և փրկութեան գործիք հանդիսացող սուրբ խաչին, անոնք գտան իրենց փնտռած ապատութիւնը:

Ահա թէ ինչպէս ստուգուի Տկարն Աստուծոյ զօրացոյն ե քան զմարդիկ: Ահա թէ ինչպէս Աստուած ընտրելով աշխարհի տէրերը կարները ամչցող հզօրները:

Օրհնութիւն Զեզ, երանեա՛ւ Աստուած ընտիր տկարներ:

Փա՛ռք քեզ Աստուած, փա՛ռք քեզ Տէր:

Փա՛ռք սուրբ խաչիդ, ալիւլիս:

ԶԳՕՆ ՎՐԴ. ՏԷՐ ՅԱԿՈԲԱՆ

ՄԱՐԵՑԱԻ ԿԱՆԹԵՂԻՆ ՄԷՋ ՊԼՊԼՈՒՆ

Մարեցաւ կանթեղին մէջ պլպլուն

Զեքն աղօս: Ապաւեցն արցունքի

Կը բաւե՞ որ բացուի յուեերուն

Տաղը սուրբ, թոշնագիր ու ոսկի:

✱

Անձրեւ կուգայ, ջուրը կ'երգէ, կ'երգեն ծառեր,

Զայնէ ե պապիս. կը կարդայ սուրբ աւեսարան:

Հի՛ն քաղցրութիւն, ինչպէ՛ս քեզի վերագցնել,

Յի՛ր ծալիկներդ խամրած են շուրջով մահուան...

✱

Սա ի՞նչ ընեմ այս հոգիով,

Պալերը զայն բզբեցնիմ...

Ի՞նչ դիւքական զրմուռսով

Անոր վերքերը կը բուծուին:

✱

Ո՛չ հեկեաթ ու ո՛չ երգ մընացին.

Ամէն ինչ պատմուած է արդէն:

Բանասիրեալ թոշուն է այս հոգին,

Վիւրաւոր ու ինկած երկիւնքին:

✱

Յուրս մոխիր է.

Քայց կ'եակն ես դեռ սրբիս մէջ դուն:

Վարդն է թօքնած.

Քայց ըզլիսիչ բուրմունք ես դեռ:

Սրգն է լրուած.

Քայց աղօթքն ես առաւօտուն,

Ու մէկ զարկով կը բաբախեն երկու սիրտեր...

ԱՐՄԷՆ ԵՐԿԱՅԻ